

HASIČSKÉ NOVINY

Ročník 26., číslo 19/2015, 9. října 2015

Vydává Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska

Výbušné setkání tří kompliců

na str. 3

Exploze v cukrovaru a ve zbrojovce

na str. 2

Uznání za činnost

Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy udělilo Sdružení hasičů ČMS titul „Organizace uznaná MŠMT pro práci s dětmi a mládeží“ na léta 2016–2020“. Titul lze chápat jako uznání a je udělován jen organizacím, které dlouhodobě kvalitně pracují ve prospěch dětí a mládeže na nadregionální úrovni. Všechny požadované podmínky pro udělení tohoto titulu v ČR splnilo jen 13 ze 30 organizací, které o tento titul usilovaly. Udělení titulu přitom je podmínkou k přijetí žádosti o dotaci v rámci Programů státní podpory práce s dětmi a mládeží na rok 2016.

Prísnosť musí byť...

...to bylo jedno z častých tvrzení mé babičky. Postupně jsem přišel na to, že se již téměř se všemi jejími zásadami ztotožňuji. Jen s tou o té přísnosti ne za tak docela.

Už mockrát jsem slyšel nářky hasičů na nesmyslnou přísnost vyhlášky o technických podmínkách požární techniky. Jedni si stěžovali, že musí dokoupit drahé protichemické obleky přesto, že u nich v horách se používají maximálně přípravky na čištění toalet. Jiní zase, že nemohou nástavbu své CAS přemontovat na zachovalější podvozek stejného typu, protože pro opětovně přihlášení přestane být vyhovující výkon motoru, i když všechny předevoluční CAS na podvozku T 815 mají motor stejný. Další nářikají, že od střežební německé obce dostali za symbolickou korunu zachovalou cisternu, ale před zařazením do IZS s ní museli pro certifikát do Technického ústavu PO, aby se po uhrazení 100.000 korun dovezli, že do výjezdu nesmí být zařazena, protože její nádrž je o 200 litrů menší než je minimum předepsané vyhláškou. Přitom malou cisternou chtěli jen nahradit Avii, která neměla vodu žádnou. A nepomohlo jim ani to, že oproti jiným cisternám ta jejich má mnohem účinnější vysokotlak.

Je jasné, že nějaká pravidla být musí a souhlasím s babičkou, že mají být přísná, jinak nás výrobci zahltlí šmejdý. Přísné uplatňování národních vyhlášek o technických podmínkách požární techniky však podle mého mínění jde proti „seliskému rozumu“.

Oldřich Příbyl

Naděje umírá, ale ještě jde vzkřísit

Tento MAN s 2 500 l vody, 250 l pénila, s elektronickou lafetou, s elektrocentrálou a osvětlovacím stožárem, dvěma devadesátimetrovými navijáky napojenými na vysokotlak, 18 let sloužící u holandských hasičů, i přesto, že již prošel českou STK, je již přihlášen v českém registru vozidel a má od holandské akreditované požární zkušebny prohlášení o shodě, musí půl roku čekat na ortel komisařů z Technického ústavu požární ochrany. Pokud bude stanovisko negativní...

Jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí zařazené do Integrovaného záchranného systému mají k dispozici celkem 3 236 cisteren, jejichž průměrné stáří je 29,6 let. Aby se průměr nezhoršoval, musely by se u těchto jednotek vyměnit každý rok dvě nejstarší cisterny za zcela nové.

Zajistit takové množství nových cisteren je v současné době zcela nereálné. Novou cisternu v ceně 5 až 7 milionů si může dovolit koupit jen velmi malé procento obcí a moc na tom nemění ani státní

dotace. Letos stát přispěl jen deseti obcím, a to jen jedním milionem. Spásný nebude ani toužebně očekávaný fond zábrany škod plněných pojišťovnou. Pro příští rok se očekává, že dotaci na cisternu ve výši dvou milionů obdrží asi 30 obcí. Ani vládou slibované zvýšení dotací na obměnu techniky a opravy zbrojnic kýženého čísla nedocílí. Některé obce dokážou získat peníze na cisterny v rámci evropských projektů, někde možná dokážou sehnat peníze i jinak. I tak se ale k dobrovol-

ným hasičům dostanou jen desítky nových cisteren.

K omlazení vozového parku dobrovolných jednotek může přispět i přísun většího množství vozidel v nižším než průměrném stáří. Z HZS se k dobrovolným jednotkám ročně dostane jen pár desítek, ale HZS získávají jen techniku výrazně starší, která průměrně stáří nikterak neposune.

Zcela vyschl pramen, ze kterého přicházela SDH „středně stará“ technika od jednotek podnikových hasičů. Redukce počtu podnikových jednotek, se kterou sou-

visel rozprodje jejich techniky, je prostě již minulostí. Poslední variantou alespoň neaptného omlazení techniky JSDHO je pořízení starších hasičských vozidel ze zahraničí. Na západ od našich hranic je obměna vozového parku hasičů častější, takže tam je i daleko větší nabídka „bazarových“ vozidel. 20–30letá vozidla se přitom prodávají za pro nás rozumné ceny a generace 30letých vozidel německých, holandských a ostatních „západních“ hasičů je už na první pohled mnohem technicky vyspělejší, než jsou naše Liasky a Matesy.

Dovoz starších hasičských vozidel však téměř zcela zastavilo výrazné zpřísnění režimu přihlašování vozidel do Integrovaného záchranného systému. HZS ČR před zařazením vozidla do IZS nyní již téměř ve všech krajích vyžaduje doložení certifikátu o splnění podmínek vyhlášky o technických podmínkách požární techniky (vyhláška č. 37/2007 Sb. ve znění vyhl. 53/2010 Sb.), kterou může vydat jen Technický ústav požární ochrany patřící HZS ČR. Celá certifikace stojí okolo 100.000 Kč a může proběhnout až po přihlášení vozidla do českého registru vozidel. Dovoze tedy vozidlo nejprve v cizině zakoupí, přizpůsobí českým předpisům, např. přebarví, upraví výstražné zařízení, doplní výstavbu apod., absolvuje technickou kontrolu a až poté může jít vozidlo na certifikační řízení do TÚPO. A pak se přihlašovatel může dozvědět například to, že vozidlo nezvčetně nákladu vyžadovaný českým hasičským předpisem a nebude tak možné zařadit ho do výjezdu. Například obec Všechny v srpnu koupila MANa (viz foto), bez problému ho přihlásila do českého registru vozidel, ale před

(dokončení na straně 5)

Vložená důvěra se vrací a násobí

R.D. Mgr. Pavel Rostislav Novotný, OPRÁEM – duchovní služba MHJ, dobrovolný hasič v Rosicích u Brna, člen prezidia MHJ a římskokatolický farář v Zletavě

Co si má laik představit pod pojmem „Duchovní služba a pastorec v řadách hasičstva“?

Pastorec spočívá v tom, že se snažíme věst, doprovázet, učit a začleňovat hasiče do běžného života jak obcí, tak i farnosti, církve a společnosti podle schopností, které člověk má.

Chodí za Vámi lidé s traumaty, třeba po povodních?

Chodí. Sice nejsem oficiálně veden pro ministerstvo vnitra, ale nemám problém se věnovat každému a každého vyslechnout a hledat cestu. Hasiči mají pomáhat druhým – ale kdo pomůže hasičům? Duchovní služba vznikla jako přiro-

zená potřeba člověka orientovat se v životě a také druhým v životě pomáhat, jako součást vnitřní spolupráce sborů. Často jsem viděl na žehnání techniky sborům, ale to není hlavní náplň mojí práce. Tou je interně pomáhat každému, kdo ve sboru, ale i v životě potřebuje podporu a začlenění. Liturgie a obřady pak vychází z činnosti sborů jako je žehnání a svěcení symbolů a techniky, ale dříve, než je posvěcena a uvedena do života, je třeba ji dobře znát!

Je Vaše působnost omezena na jihomoravský region, nebo si Vaše služby žádají i jinde?

Záleží na tom, kdo službu potřebuje. Pověření mám od diecézního

biskupa pro Brněnskou diecézi, což jsou kraje Jihomoravský, Zlínský a Kraj Vysočina. Pastorační činnost není plněna v úředních hodinách, ale jsem na telefonu v kontaktu se sbory. Nemám svoji rodinu, takže jsem k dispozici kdykoliv. Nejsem podnikový psycholog, nemám svoji kancelář, kam by za mnou jezdili lidé, neberu to jako práci, ale jako službu.

Kde je tedy prostor pro duchovní pomoc hasičům?

Setkáváme se na různých akcích, hasičských i jiných – na svatbách, pohřbech... je to propojené. Hasiči, když zrovna neháší, se stará o výchovu mladých hasičů, je

u soutěží, na dětských táborech, pomáhá obci formou brigád, sběrů šrotů, je i v kultury a osvěty.

Jste ve výjezdové jednotce?

Nejsem. Pracuji na poli prevence a výchovy. Jako školitel mám na starosti vzdělávání, velitelské kurzy, vedoucí mládeže, rozhodčí... takže osvětovou činnost a jak já říkám – zázeim. Ať jsou to dobrovolní, nebo profesionální hasiči, z Moravské hasičské jednoty, z ČHJ, ze Sdružení, je mi to jedno, já mezi nimi rozdíl nedělám – člověk je v první řadě hasičem a bratrem, jestliže má úctu k životu a člověka k člověku.

(dokončení na straně 7)

MČR
v tradičních
disciplínách
CTIF

na str. 6

PAVLÍŠ A HARTMANN - výroba a prodej požární techniky

Sídlo firmy:
Pavliš a Hartmann, spol. s r.o.
v Telčicích 249
53312 Chvaletice

tel.: +420 466 985 890-2
fax.: +420 466 985 367
mob.: +420 602 661 103
office@phhp.cz
www.phhp.cz

D+H 90820-00906 Parulidice

Dcerko, promiň
Příběh popáleného
Matěje

na str. 7

Naděje umírá, ale ještě ji lze vzkřísit

(dokončení ze strany 1)

zařazením do výjezdu, i přesto, že má vozidlo atest od holandské akreditované zkušebny, musí ještě absolvovat kontrolu v TÚPO. Nejbližší volný termín je až v listopadu a pak má další tři měsíce TÚPO na vyhodnocení, předem se musí uhradit 65 tisíc za zkoušku v Modřanech a dalších 35 tisíc za zkoušku ve Vyškově. Do zařazení vozidla do IZS musí hradit povinné ručení, zajistit dálniční palubní jednotku. Co bude obec s investicí za 1,4 milionů dělat v případě, že vozidlo zkouškám nevyhoví, se nám zjistit nepodařilo. „Na mne předpis působí, jako by byl ušit jen na míru firmám vyrábějícím nová auta. Z dovozu hasičských aut se stala příliš riskantní investice, a proto tento druh podnikání opouštíme,“ říká jednatel společnosti dovážející starší vozidla z Německa. A obdobně hovoří i jiní prodejci starší techniky. Dovoz starších hasičských vozidel se tak již téměř zcela zastavil. Oficiálně se do IZS podaří zařadit jen jednotky kusů vozidel původně sloužících u jednotek PO v zahraničí. Podařilo se to například jedné obci na Karlovarsku, kde certifikát z TÚPO nevyžadovali. Prvně odmítli německé vozidlo z roku 1975 přihlásit s odůvodněním stáří, nakonec však dobrovolným hasičům pomohl zařazení prosadit veřejný ochránce práv. Nutno podotknout, že právně německý mercedes být přihlášen nemusel, ale to nikoliv z důvodu věku, jak argumentovali hasičští úředníci, ale protože nesplňuje náš předpis, který požaduje, aby nově přihlašované cisterny měly nádrž na vodu minimálně o objemu 1 700 litrů. „Ale my už velkou cisternu máme, dvě velké nepotřebujeme. Mercedes má navíc vysokotlak, takže nám 1 200 litrů na prvotní zásah stačí,“ dodává zástupce velitele jednotky. „Používáme i obdobně starou Š 706 a Mercedes od německých hasičů je rozhodně o řád lepší,“ dodává.

Možná původně dobrý úmysl našich úředníků – nedovážet stará auta především u jednotek označených JPO V průměrné stáří zhoršuje. V této skupině jednotek je přes tisíc cisteren v průměrném stáří přes 36 let. Obce na nové cisterny nemají, starších je v rámci naší republiky kritický nedostatek, a tak se asi dál budou muset snažit udržovat v provozu téměř historickou techniku. Přitom by stačilo jen zmírnit podmínky pro zařazení vozidel, která dosud slouží hasičům v jiných členských státech EU, do služeb českých hasičů. „Pevně věřím, že se česká hasičská legislativa změní a v České republice nakonec bude stejná jako v jiných členských státech Evropské unie,“ řekl k této problematice Ing. Stankovič ze slovenské firmy dovážející k nám hasičská vozidla z Holandska. A dává mu za pravdu i námi oslovený právník znalý evropského práva: „Členské státy EU nesmí na výrobky, které jsou uvedené na trh v souladu s právními předpisy jiného členského státu, uplatňovat jiná technická pravidla.“ Nevidí důvod, proč by cisterna 18 let sloužící u holandských hasičů, měla našim hasičům nevyhovovat. „Copak u nás hoří jinak než v Holandsku“?

Oldřich Příbyl